# Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

**Rok 1903.** Wydano i rozesłano dnia 26. marca 1903. **Część VI.**


## Nr. 26.

## Rozporządzenie

c. k. Namiestnika królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księstwem Krakowskiem z 21. marca 1903 L. 36.665, w sprawie organizacyi technicznej służby agrarnej.

Na podstawie ustaw z 9. grudnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 18. i 20. z r. 1900 i w myśl upoważnienia udzielonego reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 18. stycznia 1903 L. 31.397 z r. 1902 w porozumieniu z c. k. Ministerstwem skarbu, rozporządza się w porozumieniu z galicyjskim Wydziałem krajowym, co następuje:

### Techniczne oddziały agrarne.

§. 1.

W siedzibie urzędowej każdego trwale ustanowionego komisarza miejscowego ma się znajdować oddział techniczny, przeznaczony do przeprowadzenia technicznej a szczególnie geodetycznej części czynności agrarnych, przydzielonych komisarzowi miejscowemu. Oddział ten ma tytuł „Oddział techniczny przy c. k. miejscowym komisarzu agrarnym w . . . . , “

O ile przy pewnej czynności agrarnej zachodzi potrzeba robót technicznych, należy zwrócić uwagę w ogłoszeniu, które się ma wydać po myśli §. 68. kr. u. k. i §. 60. kr. u. dz. r., że do przeprowadzenia robót technicznych ustanawia się oddział techniczny przydzielony komisarzowi miejscowemu.

## Personal oddziału technicznego.

§. 2.

Personal oddziału technicznego składa się:
1. z inspektora,
2. z geodetów (geometrów) i
3. z techników pomocniczych.

## Inspektor.

§. 3.

Inspektora, który ma tytuł: „inspektor agrarny“, mianuje względnie przydziela do służby przy oddziale technicznym przewodniczący c. k. krajowej komisyi agrarnej po porozumieniu się z Wydziałem krajowym.

Inspektor agrarny funguje:

a) jako doradca komisarza miejscowego dla wszystkich spraw technicznych, podlegających jego zarządzeniom i orzecznictwu, tudzież dla rachunków, które ma prowadzić i

b) jako kierownik oddziału technicznego.

W tym ostatnim charakterze należy do inspektora prócz wykonywania prac bezpośrednio poruczonych mu przez komisarza miejscowego (§. 14.), także kierownictwo i czuwanie nad prawidłowem przeprowadzeniem prac kancelaryjnych i polowych, przydzielanych poszczególnym geodetom i technikom pomocniczym. Ma on szczególnie o to starać się, ażeby prace techniczne bez niepotrzebnego marnowania czasu, z możliwym pospiechem były wykonane i ile razy zajdzie potrzeba, prace polowe kontrolować na miejscu tak pod względem dokładności jak i czasu, zużytego na ich wykonanie. Inspektor ma sam prowadzić dziennik swych czynności, tudzież czuwać nad dokładnem prowadzeniem dzienników geodetów i techników pomocniczych. Zarządzenia potrzebne dla zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania pod względem technicznym ma inspektor, jeżeli komisarz miejscowy jest nieobecny, natychmiast sam wydać, w innym zaś razie przedstawić mu wniosek.

Inspektor w miarę swego fachowego uzdolnienia może być użyty także jako znawca w myśl §§. 20. i następnych r. k. i §§. 15. i następnych r. dz. r.

§. 4.

Inspektor koresponduje z władzami, urzędami i interesowanemi stronami tylko wtedy bez pośrednictwa komisarza miejscowego, jeżeli to w nieobecności tego ostatniego jest konieczne dla prawidłowego postępu prac.

Inspektor ma o czynności urzędowej oddziału technicznego składać roczne sprawozdanie.

## Geodeci.

§. 5.

Geodetów potrzebnych do technicznych oddziałów agrarnych należy powoływać z reguły ze stanu urzędników stale ustanowionych w służbie krajowej przy krajowem biurze melioracyjnem, lub wyjątkowo także z grona urzędników lub elewów ewidencyi katastru podatku gruntowego — nie naruszając posuwania ich do wyższej rangi w odnośnym etacie. Personal do służby geometrycznej ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnikiem. Jeżeli chodzi o ustanowienie urzędnika lub elewa, należącego do stanu ewidencyi katastru podatku gruntowego, to należy poprzednio zasięgnąć zezwolenia c. k. Ministerstwa skarbu. Ustanowionych w ten sposób geodetów oddaje się do rozporządzenia przewodniczącemu krajowej komisyi agrarnej, który przydziela ich do służby przy oddziale technicznym.

Geodeci także w czasie służby przy oddziale technicznym zatrzymują ten tytuł, który im się należy w myśl ustawy z 28. grudnia 1894 Dz. pr. p. Nr. 6. z r. 1895 ze względu na ich klasę rangi, względnie tytuł, który im się należy jako urzędnikom krajowym.

§. 6.

Wyjątkowo może być przez Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnikiem także i taki geodeta ustanowiony i przewodniczącemu krajowej komisyi agrarnej do rozporządzenia oddany a następnie przez niego do służby przy oddziale technicznym przydzielony, który wykaże, iż poprzednio był zatrudniony jako geometra katastralny lub ewidencyjny, albo przez władzę na podstawie istniejących przepisów do robót geometrycznych, jest autoryzowany, albo wreszcie taki, który jako stały pomocnik techniczny (§. 7.) był zatrudniony przy oddziale technicznym, a przy tem okazał się praktycznie

użytecznym także do prac geodetycznych i na podstawie tej praktyki uznany został przez przewodniczącego c. k. krajowej komisyi agrarnej jako uzdolniony do służby geodety.

Ustanowienie geodetów w poprzednim ustępie wspomnianych następuje, jeśli nie chodzi o stałego technika pomocniczego (ustęp 3.), na podstawie kontraktu z uwzględnieniem postanowień tego rozporządzenia na czas potrzeby i nie daje prawa ani do żądania stałego przyjęcia do służby państwowej lub krajowej, ani do przyznania pensyi, prowizyi lub odprawy.

Wyjątkowe ustanowienie stałego technika pomocniczego jako geodety następuje w drodze mianowania, również przy zastępowaniu postanowień tego rozporządzenia i utrzymaniem w mocy praw przysługujących mu w myśl §. 7.

Ustanowieni w myśl postanowień tego paragrafu geodeci dzielą się na dwie kategorye i w wyższej kategoryi mają tytuł starszych geometrów, w niższej tytuł geometrów agrarnych.

## Technicy pomocniczy.

### §. 7.

Technicy pomocniczy dzielą się na trzy kategorye a to na adjunktów, asystentów i technicznych pomocników agrarnych; ci ostatni z trzema stopniami poborów (§. 24. ustęp 7.).

Jako technik pomocniczy może być ustanowiony, kto jest w stanie wykazać dostateczne teorytyczne wykształcenie do geodetycznej służby pomocniczej, lub przynajmniej odpowiednią wprawę.

Techników pomocniczych ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnikiem a to, o ile w poszczególnym wypadku nie wydano innego zarządzenia, w drodze rozpisania konkursu — w kategoryi technicznych pomocników i najniższym stopniu poborów i oddaje do rozporządzenia przewodniczącemu c. k. komisyi krajowej dla spraw agrarnych, który ich przydziela do oddziału technicznego.

Ustanowienie następuje na podstawie kontraktu i z zastosowaniem postanowień tego rozporządzenia naprzód tylko prowizorycznie na czas potrzeby.

Po zupełnie zadowalniającem pełnieniu służby w czasie trzech lat i w razie dalszej potrzeby mianuje Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnikiem prowizorycznego technika pomocniczego stałym technikiem pomocniczym i jako taki ma on stosownie do wydać się mających w tej mierze przepisów prawo żądania z funduszu krajowego zaopatrzenia, względnie odprawy.

## Posuwanie do wyższej rangi geodetów i techników pomocniczych.

§. 8.

Posuwanie do wyższej rangi geodetów, należących do stanu urzędników ewidencyi uskutecznia Ministerstwo skarbu w porozumieniu z przewodniczącym c. k. komisyi ministeryalnej, geodetów zaś należących do stanu urzędników krajowych Wydział krajowy. Posuwanie do wyższej rangi geodetów, ustanowionych na podstawie kontraktu (§. 6. ustęp 1. i 2.) i techników pomocniczych do wyższej kategoryi względnie do wyższego stopnia poborów, uskutecznia Wydział krajowy w porozumieniu z przewodniczącym c. k. krajowej komisyi agrarnej.

## Zaprzysiężenie geodetów i techników pomocniczych.

§. 9.

Ustanowieni dla oddziału technicznego geodeci, o ile nie złożyli już przysięgi służbowej jako urzędnicy państwowi lub krajowi, lub nie zostali już dawniej zaprzysiężeni, jako geometrzy lub stali technicy pomocniczy (ustęp 2.), zostaną przez przewodniczącego c. k. komisyi krajowej zaprzysiężeni na sumienne spełnianie swych obowiązków według roty przysięgi, zawartej w dodatku do tego rozporządzenia.

Prowizoryczne ustanowieni technicy pomocniczy złożą w ręce komisarza miejscowego przyrzeczenie na sumienne spełnianie obowiązków, a w razie ustanowienia ich stałymi technikami pomocniczymi złożą w ręce komisarza miejscowego przysięgę na sumienne wykonywanie swych obowiązków według roty przysięgi, zawartej w dodatku do tego rozporządzenia.

## Zależność pod względem służbowym i dyscyplinarnym.

§. 10.

Inspektor, geodeci i technicy pomocniczy oddziału technicznego podlegają pod względem służbowym i dyscyplinarnym władzom agrarnym i to przedewszystkiem komisarzowi miejscowemu w myśl postanowień §. 71. r. k. i §. 65. r. dz. r.

W razach przekroczeń służbowych mają zastosowanie do nich, chociażby nie byli urzędnikami państwowymi, postanowienia cesarskiego rozporządzenia z 10. marca 1860 Dz. pr. p. Nr. 64. o dyscyplinarnem postępowaniu przeciw c. k. urzędnikom. Jako komisya dyscyplinarna orzeka c. k. komisya krajowa a w razie odwołania c. k. komisya ministeryalna.

Jeżeli chodzi o geodetę należącego do stanu urzędników krajowych, to c. k. krajowa komisya przed wydaniem orzeczenia dyscyplinarnego ma się porozumieć z Wydziałem krajowym.

## Siedziba urzędowa i przeniesienie.

### §. 11.

Personal przydzielony do oddziału technicznego ma swą siedzibę urzędową w siedzibie urzędowej właściwego komisarza miejscowego.

Przeniesienie inspektora, geodety, lub technika pomocniczego do innego oddziału technicznego w kraju uskutecznia przewodniczący c. k. krajowej komisyi agrarnej za uwiadomieniem Wydziału krajowego.

## Obowiązki geodetów i techników pomocniczych.

### §. 12.

Geodeci mają sprawować geometryczną i inną wyższą techniczną służbę potrzebną do przeprowadzenia czynności agrarnych tak w kancelaryi jak i w polu w myśl istniejących przepisów. Geodeci mogą jednak w razie potrzeby być użyci do załatwienia prac, należących do techników pomocniczych. Każdy geodeta ma prowadzić dziennik, w którym ma zapisywać każdego dnia wykonane prace.

Technicy pomocniczy mają sprawować pomocniczą służbę techniczną potrzebną przy przeprowadzeniu czynności agrarnych tak w kancelaryi jak i w polu w myśl istniejących przepisów, a zatem szczególnie współdziałac w zadaniach do geodetów należących, dalej uskuteczniać zwyklejsze obliczenia i pomiary, szkicowanie planów, techniczne roboty manipulacyjne i t. p. Technicy pomocniczy mają w ten sam sposób prowadzić dzienniki jak geodeci.

Geodeci i technicy pomocniczy mogą być użyci w miarę ich fachowego uzdolnienia także jako znawcy w myśl §§. 20. i następnych r. k. i §§. 15. i następnych r. dz. r.

## Urzędowa korespondencya geodetów, adjunktów i asystentów.

§. 13.

Geodeci, adjunkci i asystenci oddziału technicznego korespondują z władzami, urzędami i interesowanemi stronami tylko wtenczas samoistnie, jeżeli w celu przeprowadzenia prac polowych znajdują się poza siedzibą urzędową, a przez załatwienie korespondencyi w drodze komisarza miejscowego, względnie inspektora prawidłowy postęp prac mógłby być wstrzymany.

## Zatrudnienie personalu oddziału technicznego.

§. 14.

Użycie personalu technicznego do rozmaitych prac kancelaryjnych i polowych następuje w myśl zarządzeń komisarza miejscowego, wydanych po porozumieniu się z inspektorem.

Należy przytem szczególnie zważać na taki podział pracy, by odpowiednia dla wykonywania prac polowych pora roku dla tych prac ile możności była wyzyskana, prace zaś kancelaryjne w tym czasie były tylko o tyle uskuteczniane, o ile to jest konieczne dla prawidłowego toku czynności agrarnych.

Również należy rozdział pracy tak urządzić, ażeby nie było zbytecznych podróży geodetów i techników pomocniczych, a w szczególności o ile to w ogóle jest możliwe, aby prace polowe w obszarze jednej czynności agrarnej prowadzono w nieprzerwanym związku.

## Wysyłanie do obszarów czynnoścj agrarnych.

§. 15.

Wysyłanie personalu oddziału technicznego do obszarów czynności agrarnych należy ograniczyć na czas niezbędnie potrzebny dla prac polowych. Prace kancelaryjne należy z reguły uskuteczniać w siedzibie urzędowej komisarza miejscowego, chyba że prace polowe na krótszy czas z powodu niesprzyjającej pogody musiałyby być przerwane, w którym to wypadku personal w miarę zachodzących stosunków ma załatwiać możliwe prace kancelaryjne także w czasie pobytu na obszarze czynności agrarnych

w lokalach kancelaryjnych przeznaczonych dla czynności agrarnych, lub w miejscach wybranych dla dotyczących prac.

Komisarz miejscowy ma prawo, w razie potrzeby wyznaczyć miejsce, w którem ma przebywać personal oddziału technicznego celem wykonywania prac polowych dla pewnych czynności agrarnych.

## Przerwa pracy polowej.

§. 16.

Jeżeli w czasie pracy polowej zajdzie okoliczność, która dalszy jej ciąg wstrzymuje nie tylko chwilowo, należy o tem komisarzowi miejscowemu bezzwłocznie donieść. o ileby według stanu rzeczy natychmiastowy powrót do siedziby urzędowej nie był wskazany.

## Dzienny czas pracy.

§. 17.

Dzienny czas pracy geodetów i techników pomocniczych wyznacza się dla prac kancelaryjnych na ośm godzin. Dla prac polowych — o ile pora roku i pogoda na to zezwalają — wyznacza się dzienny czas pracy na jedenaście godzin, włącznie z dwoma godzinami wyznaczonemi na spoczynek.

Gdyby przebycie drogi z miejsca pobytu na miejsce pracy i z powrotem było połączone ze znaczniejszą stratą czasu lub fizycznem natężeniem, ma komisarz miejscowy po porozumieniu się z inspektorem odpowiednio do stosunków wyznaczyć dzienny czas pracy.

## Dostarczenie potrzebnych do prac rekwizytów.

§. 18.

Inspektor, geodeci i technicy pomocniczy mają się zaopatrzyć na własny koszt w potrzebne dla czynności agrarnych dobre rekwizyta do ręcznych rysunków (cyrkle zwykłe i redukcyjne, trójkąty i t. p.) dalej w miary kieszonkowe, taśmy miernicze, źwierciadełka kątowe i krzyże do kątów, o ile ich potrzebują do przydzielonych im prac. Tak samo mają sobie sprawić z własnych funduszów potrzebne pióra do pisania i rysowania, dalej ołówki zwykłe i kolorowe, gumę i pendzle.

Potrzebnych do robót kancelaryjnych tuszów i innych farb dostarcza się z urzędu a dotyczące koszta pokrywa w myśl §. 116. kr. u. k. i §. 155. ustęp 4. r. k. jakoteż §. 109. kr. u. dz. r. i §. 143. ustęp 4. r. dz. r.

## Instrumenta.

### §. 19.

Potrzebne do prac technicznych a nie podpadające pod postanowienie pierwszego ustępu §. 18. instrumenta i przybory należy sprawić z funduszów krajowych i w dobrym stanie utrzymywać, a inspektor ma je jako własność kraju stale w inwentarzu pod bieżącą liczbą i z bliższem oznaczeniem w ewidencyi utrzymywać.

Instrumenta te po poprzedniem stwierdzeniu ich stanu i dokładności i stosownem zanotowaniu należy wydawać geodetom i technikom pomocniczym w miarę potrzeby.

Z instrumentami tymi i przyborami należy się obchodzić z należytą starannością a po zrobieniu użytku zwrócić inspektorowi, który przy odbiorze ma zbadać ich stan i dokładność, i o ewentualnych usterkach natychmiast ma donieść komisarzowi miejscowemu.

Inspektor, geodeci i technicy pomocniczy są odpowiedzialni za straty i szkody wynikłe z ich winy i odpowiadają za odszkodowanie przedewszystkiem swymi poborami.

O obowiązku odszkodowania i jego wysokości orzeka c. k. komisya krajowa, a w razie odwołania c. k. komisya ministeryalna.

## Obowiązek odszkodowania za prace, nie mogące służyć do użytku.

### §. 20.

Jeżeli z powodu zawinienia inspektora, geodety lub technika pomocniczego, praca techniczna musi być poprawiona lub na nowo zrobiona, to ponoszący winę może być skazany na zwrot powstałych przez to kosztów, za które odpowiada przedewszystkiem swymi poborami.

O obowiązku odszkodowania i o wysokości mających się zwrócić kosztów, orzeka c. k. komisya krajowa, a w razie odwołania c. k. komisya ministeryalna.

## Uboczne zajęcia.

§. 21.

Czy i o ile personal oddziału technicznego może zatrudniać się ubocznemi zajęciami, ocenia się według dotyczących przepisów, wydanych dla funkcyonaryuszów państwowych, o ile się zaś rozchodzi o urzędników krajowych według przepisów dla nich wydanych.

Podjęcie prac technicznych dla osób trzecich za wynagrodzeniem wymaga na każdy wypadek zezwolenia przełożonego komisarza miejscowego, który tylko wtedy może go udzielić, jeżeli za tem przemawiają szczególne względy i przypuścić należy, że z tego dla służby nie wyniknie ani szkoda, ani kolizya z jej obowiązkami.

## Udzielanie urlopów.

§. 22.

Komisarz miejscowy ma prawo inspektorowi, jakoteż poszczególnym geodetom i technikom pomocniczym udzielać urlopów do 15 dni w ciągu roku kalendarzowego.Do udzielania urlopów, czas ten przekraczających, potrzebne jest zezwolenie przewodniczącego c. k. krajowej komisyi agrarnej.

## Rozwiązanie stosunku służbowego.

§. 23.

Stosunek służbowy geodetów, o ile nie należą do stanu urzędników lub elewów ewidencyi katastru podatku gruntowego, lub do stanu urzędników krajowych, albo nie są wzięci z pomiędzy stałych techników pomocniczych tudzież stosunek służbowy prowizorycznych techników pomocniczych — wyjąwszy wypadki uwolnienia ze służby na podstawie prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego — może być rozwiązany każdego czasu obustronnie za poprzedniem dwumiesięcznem wypowiedzeniem bez podania powodu.

Wypowiedzenie stosunku służbowego geodecie, lub technikowi pomocniczemu następuje ze strony przewodniczącego c. k. krajowej komisyi agrarnej za pośrednictwem komisarza miejscowego.

Wypowiedzenie ze strony geodety lub technika pomocniczego należy wnieść na ręce komisarza miejscowego, który ma o tem donieść Przewodniczącemu c. k. komisyi krajowej.

## Pobory personalu oddziału technicznego.

### a) Pobory służbowe, wynagrodzenia, należytości dzienne.

§. 24.

Przydzieleni do oddziału technicznego technicy (§. 2.), o ile należą do stanu urzędników państwowych, zaliczonych do pewnej klasy rangi, otrzymują przywiązaną do tej rangi płacę i dodatek aktywalny przypadający ze względu na miejsce siedziby urzędowej.

Elewi ewidencyjni otrzymują adjutum w rocznej kwocie 1200 K.

Przydzieleni do oddziału technicznego technicy, którzy należą do stanu urzędników krajowych, otrzymują płacę należącą się ze względu na zajmowaną klasę rangi w służbie krajowej z wszelkimi ewentualnymi dodatkami (kwaterowe i t. p.).

Wspomniani w §. 6. ustęp 1. geodeci otrzymują wynagrodzenie a mianowicie w pierwszej kategoryi (starsi geometrzy) w wysokości płacy i dodatku aktywalnego, przypadającego dla odnośnej urzędowej siedziby urzędników ewidencyjnych IX. klasy rangi, w drugiej kategoryi (geometrzy) w wysokości płacy i dodatku aktywalnego przypadającego dla odnośnej urzędowej siedziby urzędników ewidencyjnych X. klasy rangi. W miarę, jak na podstawie dotyczących ustawowych postanowień urzędnicy tych klas rangi zyskują prawo do wyższej płacy w tej samej klasie rangi, należy się odpowiednie podwyższenie wynagrodzenia także i geodetom nie należącym do stanu urzędników ewidencyjnych.

Z pomiędzy techników pomocniczych adjunkci otrzymują wynagrodzenie miesięcznych 160 K a asystenci miesięcznych 140 K.

Asystenci po skończonej trzyletniej służbie w tym charakterze mają prawo do podwyższenia wynagrodzenia na 150 K miesięcznie, adjunkci po trzyletniej służbie w tym charakterze mają prawo do podwyższenia wynagrodzenia na 170 K miesięcznie a po dalszych trzech latach służby na 180 K miesięcznie.

Pomocnicy techniczni otrzymują przypadającą także za niedzielę i święta należytość dzienną w stopniach 4 K, 3 K 50 h i 3 K.

### b) Ryczałty kancelaryjne

§. 25.

Na sprawienie, tudzież jako wynagrodzenie za zużycie rekwizytów wymienionych w §. 18. ustęp 1., należy się ryczałt kancelaryjny, a mianowicie:
Inspektorowi w kwocie rocznych 36 K;
każdemu geodecie w kwocie rocznych 30 K;
każdemu adjunktowi i asystentowi w kwocie rocznych 24 K;
pomocnikom technicznym w kwocie rocznych 18 K.

### c) Dyety, koszta podróży i przesiedlenia.

#### 1. Inspektora.

§. 26.

Zamiast dyet i kosztów podróży, do których inspektor jako doradca komisarza miejscowego i jako kierownik oddziału technicznego jest obowiązany, otrzymuje on ryczałt na podróże, który wyznaczy przewodniczący c. k. krajowej komisyi agrarnej w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Za inne podróże służbowe ma inspektor wedle norm istniejących dla urzędników jego klasy rangi prawo do dyet, dalej do kosztów podróży i przesiedlenia.

#### 2. Urzędników ewidencyjnych i elewów, tudzież urzędników krajowych.

§. 27.

Geodeci, należący do stanu urzędników ewidencyjnych, otrzymują w czasie pełnienia służby, szczególnie prac polowych, poza obrębem siedziby urzędowej, jednak w granicach kraju, w którym się znajduje okręg urzędowy, zniżone dyety, a mianowicie 6 K w IX. a 5 K w X. i XI. randze. Za podróże służbowe poza granicami tego kraju mają prawo do normalnych dyet.

Geodeci, należący do stanu urzędników ewidencyjnych, otrzymują koszta podróży i przesiedlenia wedle norm istniejących dla urzędników państwowych z uwzględnieniem następujących postanowień:

1. O ile nie można użyć kolei żelaznych lub parowców, należy się zamiast należytości pocztowych i milowych tylko należytość na podwodę.

2. Za udanie się z każdoczesnego miejsca pobytu lub z lokalności kancelaryjnych, przeznaczonych dla pewnej czynności agrarnej poza siedzibą urzędową do miejsca pracy, i za powrót z tego miejsca, w którem funkcyonaryusz znajduje się przy końcu czynności urzędowej, należy się wynagrodzenie wedle norm istniejących dla urzędników państwowych tylko za ewentualne użycie środków przewozowych i to tylko wtedy, jeżeli środka przewozowego istotnie użyto, a uczestnicy bezpłatnie go nie dostarczyli.

Jeżeli jednak w wypadku w powyższym ustępie wspomnianym odległość drogi tam, względnie z powrotem nie wynosi trzech kilometrów, to w ogóle nie należy się wynagrodzenie.

3. Za drogi, które z powodu pracy polowej w obrębie obszaru pracy ma się odbyć pieszo, nie należy się w ogóle wynagrodzenie.

Elewów ewidencyjnych oddziału technicznego co do prawa do dyet, kosztów podróży i przesiedlenia należy traktować na równi z geodetami XI. rangi.

Postanowienia tego paragrafu mają analogiczne zastosowanie do geodetów, należących do stanu urzędników krajowych, których w tym względzie na podstawie ich poborów należy traktować tak samo jak urzędników ewidencyjnych odnośnej klasy rangi.

### 3. Geodetów ustanowionych na podstawie kontraktu.

### §. 28.

Geodetów ustanowionych na podstawie kontraktu (§. 6. ustęp 1.) należy pod względem prawa do dyet i kosztów podróży dla własnej osoby (łącznie z pakunkiem podróżnym) traktować na równi z geodetami IX. lub X. klasy rangi (§. 27.) a to według kategoryi, do której są wcieleni (§. 6. ustęp 4. §. 24. ustęp 4.).

Dalej mają oni przy przesiedleniach, jeśli zachodzą warunki, pod którymi urzędnikowi państwowemu należą się koszta przesiedlenia, prawo do ryczałtowego odszkodowania za spowodowane przesiedleniem wydatki przewozu i inne, które to odszkodowanie z reguły nie może przewyższać kwoty 200 K.

Przy wymiarze tego ryczałtowego wynagrodzenia należy w każdym poszczególnym wypadku odpowiednio uwzględnić wysokość rachunkowo wykazanych wydatków, odległość nowego miejsca służbowego, rozporządzalność środków przewozowych i liczbę istotnie przesiedlonych członków rodziny.

Jeżeliby szczególne względy uzasadniały przyznanie sumy odszkodowania, przewyższającej maksymalną kwotę 200 K, to przewodniczący c. k. krajowej

komisyi agrarnej wyda potrzebne zarządzenie w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

### 4. Techników pomocniczych.

§. 29.

Dyety adjunktów i asystentów ustanawia się na 3 K 50 h, dyety technicznych pomocników na 2 K 50 h a to, jeżeli dyety należą się za dnie podróży, bez względu na to czy podróże przedsiębierze się wewnątrz, czy poza granicami kraju, w którym się znajduje siedziba urzędowa.

Co do prawa do dyet i kosztów podróży dla własnej osoby (łącznie z pakunkiem podróżnym) należy techników pomocniczych na równi traktować z geodetami XI. klasy rangi.

Przy przesiedleniu techników pomocniczych mają zastosowanie postanowienia §. 28. ustęp 2. do 4.

## Remuneracye i zasiłki.

§. 30.

Remuneracye i zasiłki dla personalu oddziału technicznego przyznaje przewodniczący c. k. krajowej komisyi agrarnej z reguły w porozumieniu z Wydziałem krajowym. Porozumienie to jednak nie jest potrzebne, jeśli chodzi o remuneracye lub zasiłek dla funkcyonaryusza państwowego i nie podnosi się prawa o zwrot z funduszów krajowych w myśl §. 33.

## Należytości przy użyciu jako znawców.

§. 31.

Jeżeli inspektora, geodety, lub technika pomocniczego używa się jako znawcy w myśl §. 20. i następnych r. k. lub §. 15. i następnych r. dz. r. to nie należy mu się za to osobne wynagrodzenie i ma on tylko w razie użycia poza siedzibą prawo do poborów wspomnianych w §§. 26. do 29.

## Ryczałty podróżne geodetów i techników pomocniczych.

§. 32.

Pozostawia się ocenieniu przewodniczącego c. k. komisyi krajowej w porozumieniu z Wydziałem krajowym, czy geodetom i technikom pomocniczym w miejsce dyet i kosztów podróży (§. 27. do 29.), o ile one nie przypadają za podróże z powodu przesiedlenia, nie należałoby przyznać odpowiedniego rocznego ryczałtu podróżnego.

## Asygnowanie poborów.

§. 33.

Pobory służbowe, ryczałty kancelaryjne i podróżne należących do oddziału technicznego funkcyonaryuszów państwowych asygnuje przewodniczący c. k. krajowej komisyi agrarnej na rachunek skarbu państwa miesięcznie z góry za kwitami ostemplowanymi wedle przepisanej skali i przez komisarza miejscowego koramizowanymi.

Płace z wszelkimi dodatkami (kwaterowem i t. p.), wynagrodzenia, należytości dzienne, ryczałty kancelaryjne i podróżne reszty personalu oddziału technicznego asygnuje Wydział krajowy na rachunek funduszu krajowego w myśl istniejących dla tego rodzaju przepisów za kwitami ostemplowanymi wedle przepisanej skali i przez komisarza miejscowego koramizowanymi.

Co do tych kosztów podróży i przesiedlenia należy z końcem miesiąca przedłożyć komisarzowi miejscowemu partykularz w oryginale i odpisie, z dołączeniem odpisu dzienników za dotyczący miesiąc.

Partykularz, jakoteż jego odpis i odpis wyciągu z dziennika ma inspektor i komisarz miejscowy sprawdzić, w razie potrzeby sprostować i przedłożyć przewodniczącemu c. k. komisyi krajowej.

Zażalenie przeciw uskutecznionemu wymiarowi należytości rozstrzyga c. k. komisya krajowa a w razie odwołania się c. k. komisya ministeryalna.

Odpis partykularza z przytoczeniem ostatecznie zalikwidowanej kwoty należy zwrócić komisarzowi miejscowemu.

Asygnowanie kwot w partykularzu wymienionych, jakoteż remuneracyi i zasiłków uskutecznia się przy analogicznem zastosowaniu postanowień ustępów 1. i 2. tego paragrafu.

§. 34.

Kwoty, które w myśl §. 33. ustęp 1., 3. i 6. na rachunek skarbu państwa wyasygnowano, należy, z wyjątkiem kwot zaasygnowanych inspektorowi należącemu do stanu urzędników państwowych, co pół roku zestawiać i udzielać do wiadomości Wydziałowi krajowemu, który ma w ciągu trzech miesięcy zarządzić ich zwrot z funduszu krajowego do skarbu państwa.

Kwoty, w myśl §. 33. ustęp 2., 3. i 6. z funduszu krajowego poniesione, należy również półrocznie zestawiać i podawać je do wiadomości komisarza miejscowego w drodze przewodniczącego c. k. komisyi krajowej.

## Zaliczki na rachunek partykularzy.

Komisarz miejscowy może geodetom i technikom pomocniczym na rachunek przedłożyć się mających partykularzy, udzielać z funduszu podręcznego i za zwrotem do tego funduszu zaliczek do wysokości jednej trzeciej części przypuszczalnej kwoty. Do udzielenia wyższych zaliczek potrzebne jest zezwolenie przewodniczącego c. k. krajowej komisyi agrarnej. Otrzymanie zaliczki należy uwidocznić na partykularzu.

C. k. Namiestnik:
**Piniński** w. r.

# Dodatek.

## Rota przysięgi dla geodety.

Przysięgam Panu Bogu Wszechmocnemu i wszystko wiedzącemu, że poruczone mi jako geodecie agrarnemu czynności spełniać będę na podstawie istniejących ustaw i przepisów wedle najlepszej wiedzy i sumienia.

Tak mi Panie Boże dopomóż!

## Rota przysięgi dla stałego technika pomocniczego.

Przysięgam Panu Bogu Wszechmocnemu i wszystko wiedzącemu, że poruczone mi jako stałemu technikowi pomocniczemu agrarnemu czynności spełniać będę na podstawie istniejących przepisów wedle najlepszej wiedzy i sumienia.

Tak mi Panie Boże dopomóż!